

gramsamarbejdsland inden for dansk udviklingsbistand.

Jeg synes, det vil flugte meget fint med den indsats, som danske soldater nu skal yde helt grundlæggende i forhold til at genopbygge landet og skabe mere fred på Afrikas Horn, at vi også derigennem på længere sigt vil kunne være med til at forebygge fremtidige konflikter, og at der bliver skabt bæredygtige samfund både i Etiopien og Eritrea.

Kim Behnke (FRI):

I Frihed 2000 har vi den opfattelse, at Danmark kun skal deltage, hvis en række betingelser er opfyldt.

Den første betingelse er, at der er tale om en fredsbevarende operation. Den er opfyldt i den her situation. Den andet er, at der ligger et mandat fra det internationale samfund. Det er også tilfældet i den her sag. Så umiddelbart ser det ud, som om det er en sag, der naturligvis skulle få vores opbakning.

Vi er ikke så bange for geografien. Danmark har tidligere deltaget i fredsbevarende operationer så langt væk som i Namibia. Det var jo også dengang en FN-operation, som Danmark deltog i. Det, vi er mere bekymrede for, er, hvornår man skal sige: Nok er nok.

Det, der for os at se vil være skrækscenariet, er, hvis den her operation for SHIRBRIG udvikler sig til den ydmygelse og militære afklapsning, som amerikanerne oplevede i Sudan. Derfor er det eneste spørgsmål, vi vil have besvaret i den her sag – det kan jo være, at forsvarsministeren eller udenrigsministeren kan gøre det allerede i dag – hvornår der vil være en eskaleret situation, som vil få os til at trække SHIRBRIG tilbage.

Nok ligger der et stykke papir, som OAU har foranlediget, en såkaldt fredsaf tale, men det, der bl.a. udløste problemerne i Sudan, var jo forskellige former for bander, der etablerede sig og samarbejdede om at drive amerikanerne ud af Sudan igen. En sådan situation skal danske soldater naturligvis ikke deltage i, og vi mener, det vil være til stor skade for SHIRBRIG's fremtid.

Det er det eneste spørgsmål, vi har, som vi føler uafklaret, inden vi vil kunne støtte forslaget.

Så vil vi godt benytte lejligheden til at sige, at vi synes, at det stærke engagement, der de senere år har været for danske styrker, må få Fol-

ketinget til at sikre større bevillinger til løsning af de nationale opgaver. Vi synes faktisk, at vi i øjeblikket ser en udsultning af de nationale opgaver, som på sigt vil komme os til skade.

Derfor håber vi da, at den kreds af partier, der nu udgør forsvarsforligskredsen, kan se det nødvendige i, at der bliver tilført yderligere ressourcer til forsvarrets løsning af nationale opgaver, som vi jo bestemt ikke må glemme. Forsvarets legitimitet i forhold til borgerne og ikke mindst skatteborgerne er jo, at man også har en national tilstedeværelse, der er tilstrækkelig.

Det sidste, jeg vil sige, drejer sig om soldaterne. Det er korrekt, at vi alle har kunnet læse om de problemer, der har været med at rekruttere tilstrækkelig mange soldater til Den Internationale Brigade, og jeg vil i den forbindelse godt pege på et element, som man har været lidt tilbageholdende med at erkende også har indflydelse. Det er spørgsmålet om de løn- og skatteforhold, man byder soldaterne.

Jeg har netop igen indleveret et forslag til at løse de problemer. Bag det forslag ligger der, og hold nu godt fast, forsvarsminister, 952 skriftlige henvendelser – 952 skriftlige henvendelser fra soldater, der er udstationeret! Og det enslydende synspunkt er, at økonomisk hænger det ikke sammen. Men det er ikke forsvarsministerens skyld; det er forsvarsministerens ministerkollega og partifælle skatteministerens skyld, fordi man i Skatteministeriet har valgt eller rettere sagt fravalgt at følge op på det problem, der har været for dem, der er udstationeret.

Det problem har kun to løsninger: enten at det er skatteministeren, der giver sig, eller at det er forsvarsministeren, der giver sig. Enten må bruttolønnen op, eller også må de skattemæssige forhold lempes. Så længe man ikke har fundet en løsning på det forhold, så længe der kommer i hundredvis af soldater hjem og er desillusionerede over, at deres privatøkonomi har lidt overlast, og at de får et skattesmæk, bliver der altså ikke sendt et positivt signal til andre, hverken på kasernen eller i venskabskredsen, om at man skal indgå kontrakt med Den Internationale Brigade.

Jeg vil derfor benytte lejligheden til at rette en opfordring til forsvarsministeren om, at man ser at finde en løsning på det problem. Folketinget får under alle omstændigheder en debat om det, når vores forslag i løbet af en 14 dages tid kommer til første behandling.